

La Voie du Piémont Pyrénéen

Wandeltocht van 14 juli – 23 juli 2014 (afgebroken)

2014: van Narbonne tot Castillon en Couserans

2015: Castillon en Couserans – St. Jean Pied de Port

De route.

La Voie du Piémont Pyrénéen is een route, die nog vrij onbekend is.

Via kennissen kwam ik in het bezit van een boekje van deze route, beschreven door George Veron.

Na bestudering van de route was ik van mening, dat het een interessante route moest zijn.

Het boekje was niet meer verkrijgbaar. Ik heb copiëen gemaakt van de routekaarten.

We hebben nog een boekje gekocht van de GR 78. Deze GR en onze route komen gedeeltelijk met elkaar overeen.

Op internet kon ik de route per dag met Google-translate in het Nederlands vertalen.

De route begint in Narbonne en komt in Carcassonne, Lourdes en eindigt in Saint Jean Pied de Port.

Door de blessure van Jac zijn we tot Castillon en Couterans gekomen. De afgelegde afstand tot Castillon is 235 kilometer. De afstand tot Saint Jean Pied de Port is ca. 500 kilometer.

De route van Narbonne tot Castillon varieert in hoogte tussen 100 en 500 meter. Daarna wordt het meer klimmen en dalen tot enkele malen een hoogte van ca. 1200 meter.

Dag 0: 14 juli 2014. Etten-Leur – Narbonne

Het was een korte nacht. De finale van het WK: Duitsland – Argentinië was er debet aan.

Om 21.00 uur begon de wedstrijd. Inclusief de verlenging duurde de wedstrijd tot 0.00 uur.

Om 3.30 uur opstaan. De nacht was erg kort en onrustig.

Om 4.30 uur haalt Jac mij op om naar Antwerpen te rijden.

Victor rijdt ook mee om met de auto terug te rijden.

Onze trein vertrekt in Antwerpen om bijna 6.00 uur naar Brussel.

In Brussel vertrekt de TGV om ruim 7.00 uur richting Lyon, waar we om 10.30 uur arriveren.

Om 11.15 uur rijden we richting Narbonne, waar we om 14.00 uur aankomen.

Het is erg mooi weer in Narbonne. De thermometer geeft 30 graden aan.

We lopen naar de Jeugdherberg, die ik eerder gereserveerd heb.

De herberg is gemakkelijk te vinden. Het inschrijven duurt vrij lang, omdat de baliemedewerkster zes dingen tegelijk wil doen.

We zetten onze rugtas op de kamer, trekken de korte broek aan en gaan de Kathedraal Saint Just en Saint Pasteur bezoeken.

Het is een grote, maar vooral een hoge kerk. De Gotische uitstraling is geïnspireerd door de grote

Kathedralen van Noord Frankrijk, zoals Reims en de Notre Dame in Parijs.

Deze kerk onderscheidt zich vooral door zijn unieke koor, waarvan de gewelven meer dan 40 meter hoog zijn. De kerk is gebouwd ca. 1300.

Na het bezoek gaan we de route bekijken voor morgen.

De start is op de Place des Pyrénées. We lopen de route een paar kilometer.

We zien geen enkele aanwijzing. Onze verwachting is, dat dit tot Carcassonne zal blijven.

We lopen nog langs het toeristenbureau. Men kan ons hier geen informatie verstrekken over de route, behalve een kaartje van dit departement.

We gaan nog wat drinken in het centrum.

Bij de Kathedraal is nog een stukje straat uit de Romeinse tijd. Het stukje straat ligt ca. 1 meter onder de huidige bestrating.

We eten in de stad en gaan op tijd slapen, want afgelopen nacht was het slapen kort en niet best.

=====

Dag 1: 15 juli 2014. Narbonne – Lezignan Corbières: 24 km

Vannacht heb ik prima geslapen. Om 6.00 uur word ik wakker, omdat Jac op zijn telefoon tikt, omdat hij met een sms bezig is.

Om 7.00 uur kunnen we ontbijten en om 7.30 uur zijn we vertrokken.

We lopen naar de Place des Pyrénées en gaan op pad.

We lopen over een smal trottoir langs een drukke weg, die de Avenue de Toulouse heet.

Het is al warm. Volgens de berichten zal het vandaag erg warm worden.

Als we de stad uit zijn, lopen we naast een verkeersweg met aan beide zijden grote platanen.

Op een thermometer zien we, dat het 21 graden is.

Bij een benzinstation zie ik, dat de benzineprijs hier € 1,51 is. Dat is toch € 0,25 goedkoper dan in Nederland.

Na ca. 3,5 kilometer verlaten we de verkeersweg en vervolgen de route over een oude verkeersweg. Hier rijden bijna geen auto's.

Na ca. 6 kilometer passeren we de ruïne van Castellas op een berg. Het was een kasteel, dat in de 9^e eeuw is gebouwd en was een Romeinse kamp.

Rond de ruïne staan kleine gebouwtjes, misschien voor de verdediging van het kasteel.

We lopen naar Bizanet over de D224. Langs deze weg staan witte paaltjes. Veel van deze paaltjes zijn gedeeltelijk bedekt met uitgedroogde slakjes. Als het vochtig wordt, komen de slakjes weer tot leven.

We passeren een camping en gaan daar wat drinken. De campingbaas en de dames zijn erg enthousiast, als we op het terras gaan zitten. Ze vinden het knap, wat wij doen bij dit warme weer.

Als we verder gaan, wensen ze ons "bon courage".

In Bizanet bezoeken we de kerk. Het is donker in de kerk.

Na Bizanet lopen we een paar kilometer parallel aan de D224. In de verte staan veel windmolens. De meesten staan stil.

We lopen door het plaatsje Ornaissions. Net buiten het dorp gaan we op een muurtje zitten om wat te eten. Het is heerlijk hier, vooral ook door het zachte windje.

Naast ons is een wijnverkoper. Het is er druk. Constant rijden auto's af en aan. Er wordt ook fruit verkocht.

Jac wil een paar perziken kopen. Hij krijgt er twee gratis. Dat is handel.

Het wordt steeds warmer. De temperatuur loopt op tot ca. 30 graden, maar het zachte windje brengt wat verkoeling.

We lopen een tijdje tussen de druivenvelden. Hier en daar rijden weer tractoren om de druiven te bespuiten. Dan denk ik weer aan de Champagnestreek en de Chablis. \

Er staan hier weer veel windmolens. Het molenpark heet: Parc Eolien, vernoemd naar Eolos, de god van de wind.

We lopen naar Luc sur Orbieu. Tot nu hebben we bijna steeds over asfalt gelopen. We hopen, dat het na Carcassonne beter wordt.

Ook ontbreken de markeringen.

Even hadden we de hoop, dat het gele streepjes zouden zijn, maar die hebben we maar even gezien.

In Luc sur Orbieu kunnen we koffie drinken. Wat smaakt dat.

Het is dan nog ca. 2,5 kilometer naar Lezignan.

We lopen steeds tussen de druiven. In deze streek worden de druiven gebruikt voor de Corbières wijn.

Om ca. 13.00 uur is de temperatuur opgelopen tot 30 graden.

Om 13.30 uur lopen we Lezignan in. Het is een redelijk grote plaats.

We lopen via een irrigatiekanaal naar het centrum.

We gaan eerst wat drinken voor we naar het hotel gaan. Het hotel heet Le Tournedos.

Het is een 3 sterrenhotel. Het is eigenlijk te luxe voor een pelgrim.

Na het douchen en kleren wassen gaan we naar het toeristenbureau voor een stadsplattegrond.

De dames leggen ons op de kaart uit, waar we morgen moeten vertrekken.

We kijken ook nog waar we kunnen ontbijten voor vertrek.

Om 19.30 uur kunnen we in het hotel eten.

Het is een prima menu met een wijntje.

=====

Dag 2: 16 juli 2014. Lezignan – Marseillette: 24 km

We lopen eerst naar de bakker voor brood voor het ontbijt en onderweg.

In de bar tegenover de bakker genieten we van een goedkoop ontbijtje. Veel goedkoper dan in het hotel.

Om 7.45 uur vertrekken we en lopen de stad uit via de route, die we gisteren in het toeristenbureau hebben voorbereid.

Het is nu al behoorlijk warm. Het wordt erg warm vandaag.

We lopen over een rustige weg tussen de druivenvelden richting Cornilhac Corbières.

Het is ongeveer 4 kilometer.

In het boekje van de familie Bije staat bij geschreven, dat er een bankje in de schaduw staat. We zien dit bankje en gaan hier even zitten om wat te drinken. Buiten Cornilhac krijgen de Col de Portenelle. Deze ligt op ca. 170 meter. Het wordt dus een klim van 130 meter. De helling is flauw. Om ca. 9.00 uur arriveren we op de top. We hebben hier een geweldig

mooi uitzicht in alle richtingen. We maken hier enkele foto's.

Na de top gaan we weer dalen langs de druivenvelden. Op de achtergrond liggen de bergen op ons te wachten. Dan was dit maar een molshoop.

We zien ook de plaats Montbrun des Corbières liggen, waar we nu heen lopen.

Tijdens de afdaling is het erg rustig op de weg. Geen vogelgezang, maar alleen de krekels laten zich horen.

Na Montbrun gaan we over asfalt verder. Bij een bruggetje verlaten we de weg en lopen over een landbouwweggetje tussen de druiven.

De afstanden, die genoemd worden in het boek kloppen niet altijd. Er wordt een afstand tussen 2 punten genoemd van 800 meter. Het blijkt wel 2,8 kilometer te zijn. Dat maakt ons wel ongerust en het terugkijken in de gegevens kost ook veel tijd.

Uiteindelijk komen we toch in Saint Couat d'Aude. Er staan hier veel cipressen.

In het dorp zoeken we een winkeltje. We kopen koud drinken. Het is intussen wel 30 graden geworden.

We willen op een muurtje gaan zitten om wat te eten en veel te drinken.

De winkelier komt met een tafeltje en 2 stoelen, zodat we gewoon kunnen zitten.

We eten stokbrood met kaas. We drinken samen 1,5 liter cola light. Na een 0,5 uur gaan we verder en lopen het dorp uit. Het is weer hetzelfde. Allemaal druivenvelden naast het wandelpad. Om 12.45 uur is het al 33 graden. De route gaat helemaal verkeerd door de genoemde afstanden. We komen uit in de plaats Douzan i.p.v. Barth. Dit is erg vervelend.

De afstand naar Capendu zal niet veel uitmaken. Het zal nog ca. 3,5 kilometer zijn. In Douzen vragen we de weg en we gaan vrij snel richting Capendu. We lopen gedeeltelijk naast de N113 en Capendu weer op de

komen net voor route, die we weer gaan volgen.

We lopen naar het centrum van de plaats.

Op het marktplein gaan we op een bank zitten om even uit te puffen. Het is 35 graden geworden.

We nemen onze nieuwe routepapieren naar Carcassonne.

Om Capendu te verlaten zoeken we de Rue de Verdun.

Buiten het dorp gaan we richting Marseillette. Het is nog ca. 2,5 kilometer.

Om ca. 14.45 uur steken we de rivier l'Aude over en komen uit op de Avenue de Languedoc.

We zijn nu in de plaats. We zoeken het hotel. Dat valt niet mee. Het hotel ligt ca. 3 kilometer buiten het dorp.

Dat valt tegen, want het is ontzettend warm.

Door de warmte heeft Jac het ook moeilijk.

Om 15.30 uur komen we bij het hotel. Er hangt een papier achter het raam, waarop staat, dat het hotel vanaf 18.00 uur weer open is. Dat is verschrikkelijk balen.

Ik ga op een bank mijn dagboek schrijven. Jac ploft in het gras en valt in slaap.

Om 17.00 uur komt de vrouw van het hotel. Dat valt toch nog weer mee.

We drinken wat en gaan daarna douchen en kleren

wassen.

Om 18.30 uur zijn we overal mee klaar.

Om 19.00 uur kunnen we eten. We eten op het buitenterras. Het is heerlijk. Het is zeker 25 graden.

We eten een Ardenner ham met meloen, een stukje draadjesvlees met frites en een yoghurt na. Het smaakt prima.

Het terras zit bijna vol. De meesten overnachten niet in het hotel.

Er is een Duits echtpaar op de fiets. Zij fietsen van Carcassonne naar Duitsland. Ze fietsen 50 á 60 kilometer per dag.

Om ca. 21.00 uur zijn we klaar en gaan naar bed.

=====

Dag 3: 17 juli 2014. Marseillette – Carcassonne: 23 km.

Om 7.45 uur vertrekken we. We moeten ca. 2 kilometer terug lopen om weer op de route te komen, die we gisteren verlaten hebben om bij het hotel te komen.

Al we op de route zijn, komen we meteen bij de Canal du Midi.

We overleggen wat we zullen doen. Gaan we de route uit het boek volgen naar Trèbes of lopen we

over het fiets- wandelpad naast de Canal du Midi.

We besluiten het pad te volgen naast het kanaal.

Gisteren hebben we de gehele dag drijven gezien. Vandaag willen we iets anders.

Het is ca. 9 kilometer langs het kanaal. Het is een pad van ca. 1,50 meter breedte met aan de ene kant het water en aan de andere zijde bossages.

Het is hier windstil en zeer warm.

Om ca. 9.00 uur begint de pleziervaart op gang te komen. De mensen op de boten zwaaien ons vriendelijk toe. De meesten liggen of zitten op het dek met een man aan het stuur. De snelheid is erg laag.

Aan de namen op de boten te zien, zijn de meesten huurboten. De stuurlieders zijn waarschijnlijk kapiteins zonder veel ervaring.

Om 9.45 uur komen we in Trèbes. Op een bord staat aangegeven, dat we nu 9,2 kilometer hebben afgelegd.

We passeren een schutsluis, waar al veel boten liggen te wachten om geschut te worden.

Even verder zijn terrasjes. Wij nemen ook plaats en bestellen wat te drinken. Bij deze temperatuur is hete koffie niet zo lekker. Dus we houden het bij een koude drank. Het smaakt heerlijk.

Vlaktbij is een toeristenbureau. Ik ga erheen en vraag hoe we weer op de route kunnen komen.

De juffrouw tekent de route op een kaart, die we meenemen.

De afstand naar Carcassonne is nog ca. 12 kilometer.

Al vrij snel komen we op de route. Het blijkt de route uit mijn boek te zijn.

Het is D303. We lopen over een zeer rustige weg met weinig verkeer.

We ontmoeten een wandelend echtpaar. Het zijn Amerikanen en komen uit St. Francisco. Het is hun eerste wandeldag. Ze weten niet waar ze begonnen zijn en ook niet waarheen ze lopen.

Om ca. 11.30 uur komen we in de plaats Berriac.

Het is een langgerekt dorp, waar we aan de buitenkant lopen.
 We zien hier regelmatig grote velden met zonnebloemen. Ze staan volop in bloei.
 De temperatuur is opgelopen tot ruim boven 30 graden, maar met een windje is het toch fijn lopen.
 Als we verder gaan, komen we langs een ommuurde woning. Een vrouw staat voor de poort.
 Ze begint een praatje en vraagt waar we vandaan komen. Ze probeert een beetje Engels te praten,
 maar dat lukt niet erg. Dan kunnen wij beter Frans praten.
 Ze biedt ons een drankje aan. We gaan met haar naar de tuinkamer.

We krijgen een jus d'orange aangeboden.
 In september gaat ze een wandeling maken vanaf Cahors en komt ook in Rocamadour.
 Ze wil een foto van ons maken, maar ze kan haar camera niet vinden. Ze maakt met mijn camera een paar foto's en vraagt of ik deze naar haar wil sturen. Dat beloof ik. Ze is erg aardig.
 Als we vertrekken wenst ze ons "bon courage". Het is nu 12.00 uur.
 Om ca. 12.30 uur staan we aan de rand van Carcassonne.
 We moeten naar het centrum. We slapen in een klooster: Nôtre Dame de l'Abbaye.

Naast het klooster is de vestingstad. Deze is vergelijkbaar met Mont Saint Michel in Normandië.

Na het inschrijven krijgen we een 2persoonskamer. Het is een eenvoudige kamer, maar wel netjes. De douches en toiletten zijn centraal op de verdieping.
 We zetten onze tassen op de kamer en gaan naar de vestingstad en lopen om de vesting heen. We lopen door

de vroegere gracht, die nog steeds droog staat, evenals ca. 30 jaar geleden, toen ik hier was met mijn gezin.

We nemen een stadsplattegrond mee en lopen door de straatjes naar de andere zijde van de stad. We willen naar de Pont Vieux. Dat is de brug, waar langs we morgenvroeg moeten vertrekken. Als we daar aankomen, zien we rood-witte markeringen. Dat is onze route, die over de brug gaat. We weten nu hoe we morgen moeten vertrekken. We kunnen vanaf nu ook het Franse boekje voor

de GR78 gebruiken.
Als we gedoucht hebben, gaan we naar het toeristenbureau voor een stempel in onze Credential.
We zoeken een ruimte in het klooster om te schrijven.
Om 19.30 uur kunnen we eten. We eten in het klooster. Het is een feestmaal.
In een restaurant kan het niet beter zijn.
We ontmoeten, tijdens de maaltijd, de eerste collega-pelgrim. Het is een Fransman uit Marseille. Hij start morgen in Carcassonne.
Zuster Francine zorgt ervoor, dat we vandaag nog een stempel krijgen van het klooster. Het is een lieve vrouw.
De kok is ook erg aardig en attent.
Om 21.00 uur gaan we naar bed. Het is erg warm in onze kamer.

=====

Dag 4: 18 juli 2014. Carcassonne – Montreal: 24 km

Om 7.30 uur ontbijten we. Zuster Francine helpt ons.

Om 8.00 uur vertrekken we. We lopen naar le Pont Vieux. Na de brug lopen we een stukje verkeerd, omdat we de aanwijzingen van de GR 36 route volgen i.p.v. de GR78. We lopen snel terug richting de rivier de L'Aude, die we voorlopig blijven volgen.

Als het goed is, is de route vanaf hier bewegwijzerd met wit-rode blokjes. We zien al meteen de eerste aanwijzingen.

Het is een prettig en veilig gevoel, dat we niet alleen afhankelijk zijn van de beschrijving uit het boek uit 2008.

We lopen door een park richting Villalbe.

Het is vanmorgen zwaar bewolkt en het waait behoorlijk hard. Het is nu 22 graden.

Het duurt even voor we Carcassonne uit zijn en lopen tussen de landerijen naar Maquens en daarna naar Villalbe.

Na Villalbe komen we bij een meertje. We moeten er omheen lopen.

We raken even de weg kwijt, maar als we terug naar het meer lopen komen we weer op de route.

Na het meer lopen we tussen de druivenvelden. De struiken staan er mooi en fris bij, alsof het hier genoeg regent.

We zijn onderweg naar Lavallette.

We lopen flink door, maar toch lijkt het alsof we niet opschieten.

Hopelijk kunnen we in het volgende dorp koffie drinken.

Onderweg zien we meerdere tractoren, die de druiven spuiten. In de Champagnestreek vertelde een boer, dat dit wekelijks moest gebeuren. De spuitapparatuur hier is beduidend eenvoudiger dan in de Champagnestreek.

In Lavallette kunnen we niets drinken. We gaan op een bank zitten en eten hier ons stokbrood. Op een thermometer staat vermeld, dat het 23 graden is. Er is voorspeld, dat het

tussen 30 en 35 graden zou worden. Daar ziet het nu niet naar uit, dat we deze temperatuur zullen halen.

Na een paar kilometer komen we in Alairac.

De weg naar Arzens is een mooi puinpad tussen de landerijen. Het landschap is golvend. De hele dag klimmen we wat. We lopen nu op ca. 260 meter.

We zullen blijven stijgen, naar gelang we dichterbij de Pyreneeën komen.

De temperatuur is hoger geworden. Het is zelfs benauwd.
In de verte horen we het onweer rommelen. We hopen, dat we er vandaag van bespaard blijven. Het is nu 12.00 uur. Het puinpad wordt een graspad.
Het waait flink en de zon wordt brandend.

De markeringen zijn goed. Soms staat op de bordjes Gr78.
In Arzens kunnen we koffie drinken.

Als we hier vertrekken is het nog ca. 5,5 kilometer naar Montreal.
We hoeven gelukkig niet steeds te overleggen over de route. De aanwijzingen zijn duidelijk.

We denken om ca. 15.00 uur in Montreal te zijn.

De druiven in dit gebied staan er erg slecht bij. De meeste planten zijn dood. Het lijkt erop, dat ze te weinig water hebben gehad. Het is heel triest. De zonnebloemen beginnen hier nu te bloeien.

Jac heeft last van zijn kuitbeen. Een collega heeft met een karretje tegen zijn been gereden. Het is behoorlijk pijnlijk en hij heeft er doorlopend last van.

Om 14.30 uur zien we Montreal op een heuvel liggen. De kerk torent boven het dorp uit, omdat deze ook nog op een heuvel staat.

We moeten in de Rue Basse zijn. Na een keer vragen zijn we er snel. We kunnen zelf naar binnen. Het is een kleine woning. Gedeeltelijk is er een tussenvloer aangebracht, waarop matrassen liggen.

Als we gedoucht en gewassen hebben, gaan we naar de kerk. Helaas gesloten.

We lopen naar een restaurant.

Hier kunnen we naar de touretappe kijken. Nibali wint vandaag de etappe, Ten Dam wordt zevende en Mollema twaalfde. Goed gepresteerd. Om 18.00 uur kunnen we eten.

Er komt een groep mensen binnen. Er wordt veel gezoend. Het blijken Engelsen, Schotten, Belgen en Nederlanders te zijn. Het zijn buitenlanders, die hier wonen.

Een Nederlands stel komt even bij ons zitten. Het zijn mensen, die elke vrijdag hier een borrel drinken.

De Nederlanders hebben in den Haag gewoond.

Ze vertellen, dat het hier een week geleden ontzettend heeft gehageld. Er was ook een windhoos, die veel druivenvelden, maïs en zonnebloemen heeft vernield. Dit verklaart de dode druivenplanten, die wij onderweg zagen.

Om 19.30 uur gaan we terug naar onze overnachtingplaats.

Ik ga schrijven en om 21.30 uur naar bed.

=====

Dag 5: 19 juli 2014. Montreal – Hounoux: 20 km.

Als we vertrekken, lopen we eerst langs de bakker.

Als we het dorp verlaten waait het erg hard, maar het is droog.

We lopen de GR78 i.p.v. de route van Veron. Deze route is korter en goed gemarkeerd.

We lopen tussen de akkers met zonnebloemen. Alle bloemen richten zich naar de zonzijde.

Als we tussen de zonnebloemen lopen, hebben we minder last van de wind. Het is zwaar bewolkt, maar hopelijk blijft het droog.

We lopen naar de plaats Lassère de Prouilhe.

Hier kunnen we bij een depot de pain koffie drinken. Daarna gaan we verder tussen de druivenvelden.

We stijgen steeds. We lopen nu op ca. 360 meter. We dalen zo nu en dan, maar overwegend stijgen we. Na de hoogte van 275 meter gaan we weer blijvend dalen. De aanwijzingen zijn goed. We hoeven het boek en de kaartjes slechts sporadisch te gebruiken.

We lopen richting Fanjeaux.

Als we op een heuvel lopen, zien we

Fanjeaux in een dal liggen.

Als we Fanjeaux over een brug inlopen, komen we uit bij een markt met een paar cafés.

We kopen wat lekkers op de markt en eten dit bij de koffie op.

We hebben geen haast. We doen het rustig aan.

Als we om 11.30 uur verder gaan, loopt de route naar een mooi uitzichtpunt. De route gaat dan naar de kerk. Het is een mooie kerk.

De kosteres komt vragen of we voort willen maken, want ze moet de klok gaan luiden.

Als we verder gaan, komen we bij een andere kerk.

In deze kerk is net de H. Mis begonnen. We gaan naar binnen en nemen plaats op een stoeltje.

Er zitten ca. 25 mensen in de kerk. De mis wordt gedaan door 3 priesters. Ze zingen mooi tweestemmig.

Om 12.15 uur is de mis afgelopen.

Er komt een vrouw naar mij toe en vraagt of wij naar Santiago onderweg zijn. Ze vertelt, dat ze zuster is bij de Dominicanessen in Rijssel. Ze is hier voor een retraite.

We vervolgen de route door de plaats en komen weer bij de brug, waarover we Fanjeaux binnen liepen.

Het is nu nog 7 kilometer naar Hounoux. Ik ga er vanuit, dat we er om ca. 14.00 uur kunnen zijn. Vanaf hier gaan we de GR78 volgen.

De zon schijnt volop, maar de wind is gebleven.

We hebben ruim de tijd. We gaan even in het gras liggen. Ik val zelfs even in slaap. Wat een zwaar leven dat pelgrimeren.

We lopen steeds over gras- of puinpaden. De uitzichten zijn erg mooi met de kleurschakeringen van de

gewassen op het land.

We lopen nu op ca. 485 meter. Het is hier vlak en het waait ontzettend hard.

Als ik terug kijk, zie ik Fanjeaux liggen.

Na vele mooie uitzichten arriveren we op het hoogste niveau en gaan we weer dalen.

Even zien we geen aanwijzingen meer. We komen bij een hameau (gehucht) Les Bezias.

Een man zegt, dat we een andere weg moeten hebben.

We volgen zijn raad op en verderop zien we toch weer aanwijzingen.

Om ca. 15.00 uur zijn we in Hounoux. Het is een klein dorp. Er is niet veel te beleven.

Op een terras voor een huis zit een echtpaar. Ik vraag naar de Maison d'hôte l'Orchidée.

Even later staan we voor de poort van onze overnachtingsplaats.

De hond heet ons welkom met veel lawaai.

De gastheer laat ons binnen en de hond is weer tot rust gekomen.

De gastheer is een Belg, die hier al ca. 8 jaar woont. Zijn vrouw is niet aanwezig. Ze is naar een bijeenkomst van Belgische landgenoten.

We krijgen een drankje aangeboden.

We hebben een appartementje. Het ziet er tamelijk goed uit.

Na de werkzaamheden, ga ik om ca. 16.00 uur schrijven, waar ik om 17.00 uur mee klaar ben.

Om 18.30 uur wordt er een aperitief geschonken. Het is een Ricard met naar wens water toegevoegd.

Om 19.00 uur kunnen we eten.

De maaltijd bestaat uit een salade, frietjes met kip en fruit na.

De gastheer is een wijnliefhebber. Hij schenkt regelmatig de glaasjes vol.

Hij is sinds 3 jaar met pensioen en woont hier sindsdien continue. Hij rijdt elke 3 maanden naar België met zijn auto vol wijn en komt terug met zijn auto vol bier, kaas en allerlei andere spullen. Zijn vrouw gaat met het vliegtuig.

Om 21.00 uur zijn we klaar en gaan naar bed.

Jac slaapt beneden. Ik slaap boven op een tussenvloer onder het schuine dak. De ruimte is erg laag. Ik moet op mijn knieën naar mijn matras, die op de vloer ligt. De zolder is bereikbaar via een soort kippenladder.

=====

Dag 6: 20 juli 2014. Hounoux – Vals: 28 km

Om 7.00 uur kunnen we ontbijten en om 7.45 uur vertrekken we met een lunchpakket in de tas. Het heeft vannacht flink geonweerd. Ik ben er een paar keer wakker van geworden.

De gastheer zegt, dat de orage (onweer) vandaag zal meevallen.

Bij vertrek lopen we op een hoogte van ca. 450 meter en gaan meteen over een graspad. Het gras is

flink nat door de regen.

Het terrein is heuvelachtig met mooie uitzichten. Dat is genieten.

Regelmatig is het pad erg slecht. Het lijkt erop, dat dit pad ook wordt gebruikt om te motorcrossen en daarbij nog de regen van afgelopen nacht, maakt het pad slecht beloopbaar.

We volgen de GR78 uit het boek van Jac.

Links van ons zien we in de verte de Pyreneeën liggen. Het ziet er naar uit, dat het daar flink regent. Om 9.30 uur begint het wat te regenen. We nemen geen risico en trekken de poncho aan. Zo blijven mijn spullen redelijk droog.

Om 10.00 uur regent het flink. We lopen een beetje beschut tussen de bomen en struiken.

Als we bij de D119 uitkomen, gaan we deze volgen naar Mirepoix. Dat scheelt een paar kilometer.

De regen houdt op. We trekken de poncho weer uit.

Om 11.30 uur zijn we in Mirepoix. We gaan hier koffie drinken bij een Chinees restaurant. We hebben hiervoor genoeg tijd.

Jac heeft last van een flinke blaar. Ik help hem deze af te plakken.

Als Jac op zoek gaat naar een pinautomaat, komt hij terug met de boodschap, dat er in het centrum volop activiteiten zijn. We gaan er heen.

Er lopen veel mensen in klederdracht en er is volop muziek.

We lopen een rondje en gaan de kerk bezichtigen. De H.Mis is net afgelopen en iedereen verlaat de kerk.

In de kerk zit een vrouw met een rugtas. Het blijkt een Italiaanse te zijn uit Assisi, die in Carcassonne is begonnen.

Ze slaapt vanavond in dezelfde herberg als wij. Dan zien we haar vanavond nog wel.

We verlaten Mirepois en gaan de D625 volgen. Het is nu 12.15 uur.

We halen de Italiaanse in en zij vervolgt de route met ons. Ze spreekt goed Frans en Engels.

We zien hier borden, waarop vermeld staat, dat deze weg morgen een paar uur is afgesloten, omdat hier de Tour de France passeert.

Op de weg is praktisch geen verkeer. Het is nog ca. 14 kilometer naar Vals.

Veel fietsers komen ons tegemoet met tassen aan de fiets. Ze zijn erg vriendelijk. Ze wensen ons Bonjour of Bon Chemin. Waarschijnlijk zijn het ook pelgrims.

Na een paar kilometer gaan we de D6 volgen. Het regent weer. We trekken alles weer aan.

Jac loopt weer volop te zingen, want hij heeft geen last meer van zijn blaas.

We passeren een akker met maïs. Er staat een regeninstallatie op het land, die wij in Nederland niet kennen. De installatie bestaat uit een aantal bogen van totaal misschien wel 50 meter lang. Op de

kop zit een rijdend gedeelte. Ik weet eigenlijk niet goed hoe het apparaat zich verplaatst, maar het beregnet een groot stuk land zonder tussenkomst van de boer.

In de plaats Teilhet lopen we de brug over en gaan de D40 volgen.

Hier komt ook de GR78 op de route, die we gaan volgen.

Het is nu 15.00 uur. We hebben vanmiddag praktisch geen auto's op de D40 gezien. Het lijkt of de Fransen bezig zijn met hun middagdutje.

Als we in Vals zijn, moeten we bij het 2^e huis zijn. De overnachtingsplaats is snel gevonden.

Evangelina ontvangt ons en vindt, dat we vroeg zijn. De meesten komen minstens een uur later.

We krijgen wat te drinken.

Na de werkzaamheden gaan we de kerk bezichtigen. De kerk is een rotskerk. Deze kerk werd uitgehouwen uit een rots en vormt een mysterieus en

ongewoon uiterlijk.

Het gebouw is toegankelijk langs een trap, die langs een rotswand loopt en bestaat uit 2 beuken boven elkaar en is onder meer bijzonder vanwege de schitterende fresco's, die het leven van Christus uitbeelden.

Na het bezoek aan de kerk bezoeken we een klein heemkundig museum over de kerk.

Evangelina en Gilbert wonen in een veel te groot huis met veel kamers, maar ook zolders. Het is overal rommelig.

De tuin is ook een rommeltje. Deze is ook veel te groot om netjes bij te houden. Gilbert doet niets in huis of tuin. Alles komt op Evangelina neer.

Om 19.30 uur kunnen we eten. De dochter met partner komen ook hier eten.

Het is eigenlijk wel gezellig met de familie.

We eten soep en pasta met gehakt.

Om 21.00 uur zijn we klaar met eten en gaan even later naar bed.

=====

Dag 7: 21 mei 2014. Vals – Montegut: 29 km

Om 7.00 uur ontbijten en 7.45 uur vertrekken we.

Vals is een plaatsje met ca. 40 inwoners. Hoe is het mogelijk een dergelijk klein dorp met zo'n mooie kerk.

We zijn snel het dorp uit.

Het heeft zowat de gehele nacht geregend.

We lopen meest over verharde wegen. Dan hebben we geen last van de modder.

De Italiaanse vrouw Clara slaapt vanavond ook in Montegut. Ze is 15 minuten vóór ons vertrokken.

We zullen haar nog wel inhalen.

Na een paar kilometer verlaten we de D40 en gaan richting Pamiers.

We komen een vrouw tegen, die steeds iets opraapt van de weg. Als ze bij ons is, vraag ik haar wat ze opraapt. Ze raapt escargots (slakken) op om te koken en te eten. Ik zeg tegen haar: smakelijk eten.

De poncho moet weer aan.

We komen in het plaatsje St. Amados en vervolgen de route richting Pamiers, via La Tour du Crieu.

We zijn vanmorgen vertrokken op een hoogte van 250 meter. We zullen de gehele dag klimmen en dalen tussen 250 en 500 meter.

Naar Pamiers is het ca. 8 kilometer.

Het lopen gaat goed. We moeten wel steeds poncho aan en poncho uit.

afgesloten.

Het is nog steeds regenachtig.

We moeten flink klimmen van ca. 250 meter naar ca. 450 meter.

We volgen weer D10. Het blijft duren.

Een Nederlands echtpaar, dat langs de weg geparkeerd staat, pakt er een kaart bij en wijst ons de weg in de goede richting. Voor de zekerheid vragen we het nog een keer aan een Fransman.

We lopen richting St. Victor.

In St. Victor staat een feesttent. We kunnen in de tent even schuilen tot er weer een buitje voorbij is. Het is nog 8 kilometer naar Montegut.

In La Route, 2 kilometer vóór Pamiers, kunnen we koffie drinken bij een bakker.

Om ca. 11.45 uur staan we aan de rand van Pamiers. Na ca. 30 minuten verlaten we Pamiers weer. We halen Clara in. Ze loopt met ons verder. Het lijkt me, dat ze goed loopt.

We zien hier langs de weg borden staan, waarop vermeld staat, dat morgen de Tour de France passeert. De weg wordt dan tijdelijk

We lopen langs een Robinia met zeer grote bloemen.

Om 15.30 uur hebben we zeker 1 uur geklommen van 275 naar 550 meter.

Na de top gaan we dalen. Na een bocht zien we Montegut in een dal liggen. Het is nog even dalen.

Als we het dorp inlopen, staan we meteen voor de herberg.

De gastvrouw wacht ons op. Ze is aardig en zet meteen koffie.

Het is ook hier erg rommelig in huis, maar niet ongezellig.

De was wordt voor ons gedaan. Wat een luxe.

We eten aardappelen met kip.

Clara woont in Assisi en werkt, evenals Jac, in het onderwijs. Er wordt erg gediscussieerd over het gebruik van de Ipad in het onderwijs. Het gaat er hevig aan toe.

Ik wacht het einde niet af en ga mijn dagboek schrijven.

Om ca. 21.00 uur gaan we slapen.

=====

Dag 8: 22 juli 2014. Montegut – Clermont: 28 km

De gastvrouw blijft slapen. Ze heeft het ontbijt klaar gezet.

We redden ons wel. Er is van alles voldoende en ook nog wat brood voor onderweg. De eerste bakker is pas in Mas d'Azil.

Het weer is weer prima, als we vertrekken. De zon schijnt volop.

We volgen de route van Veron. Het zijn rustige asfaltwegen met weinig verkeer.

We lopen door een dal met links en rechts de bergen.

We beginnen op een hoogte van ca. 300 meter.

We lopen door het plaatsje Sebarthes, dat dezelfde gemeente behoort als Montegut.

Deze gemeente heeft totaal ca. 100 inwoners.

We lopen in een lekker tempo. Clara (Chiara) loopt weer met ons mee. Ze loopt ongeveer hetzelfde tempo als wij.

Jac heeft toch last van de onderzijde van zijn voet, ondanks de compeed. Ik verwijder de compeed en breng er tape aan. Hij zegt, dat dit beter voelt en heeft nu minder last van zijn voet.

Een paar kilometer vóór Mas d'Azil is het op een kruising erg druk. Ik zie hier weer dezelfde borden en pijlen als gisteren van de Tour de France.

Ik vraag aan een agent of de drukte vanwege de Tour is. Hij zegt, dat om ca. 12.00 uur de reclame karavaan langs zal komen en om 13.00 uur de wielrenners.

Op een nabij gelegen camping gaan we koffie drinken.

Daarna vervolgen we de route langs de rivier de Ariège naar le Mas d'Azil.

We komen een vrouwelijke pelgrim tegen. Ze vertelt, dat ze in Narbonne is begonnen en naar Santiago is gelopen. Nu is ze op de weg terug. Ze woont in Normandië.

De route loopt naar de Place de Champs de Mars.

Op het plein is het erg druk. Er staan veel tafels met banken, een tent voor de muziek en een tent met bakplaten voor de barbecue. Iedereen is in afwachting van de Tour de France.

Om 11.30 uur is het behoorlijk druk langs de route.

Ik ga de kerk bezichtigen, want het duurt nog even voor de renners langs komen.

Om ca. 12.00 uur passeert de reclame karavaan. Er worden allerlei spulletjes uit auto's gegooid, zoals zakjes snoepgoed, petjes, opblaas bandjes, etc.

Aan de andere kant van de straat staat een motor

van de NOS. De mannen gaan in een café wat eten. Jac en ik gaan daar ook staan, omdat we daar een beter uitzicht hebben op de aanstormende renners.

Als de NOS mannen terug komen maak ik een praatje met hen. De ene heet Bastiaan Timmerman. Hij is reporter van de radio. Zijn stem herken ik ook van de radio. Het is een sympathieke man en vertelt interessant over zijn werk. Als ze vertrekken wens ik hen veel succes met hun werk.

Eerst passeert de kopgroep van ca. 20 renners, die ruim 4 minuten voor de rest uit rijden. Bauke Mollema is een van de laatste renners van het peloton. Als de renners voorbij zijn, gaan wij ook verder. We gaan richting de grotten. We lopen door de grotten via de D119. Ik schat de lengte van de grot op ca. 400 á 500 meter. De grotten zijn erg mooi. Op verschillende plaatsen is verlichting aangebracht. Dit geeft vaak mooie effecten.

In de grotten heeft men door de vondsten en tekeningen een groot inzicht gekregen in het leven van de prehistorische mens. Het betreft de periode van 8000 jaar voor Chr.

Naast de grot, waar de rivier Arize en de autoweg doorheen loopt, is er een complex grotten, waar zich vroeger veel heeft afgespeeld. In de prehistorie hebben hier mensen gewoond. Ook de Katharen en de Hugenoten vonden hier een veilige schuilplaats.

In de 17^e eeuw is een gedeelte van de grotten, in opdracht van Richelieu, een gedeelte van de grotten opgeblazen. Hij probeerde zo de

Hugenoten voor goed op de knieën te krijgen.

Na de grotten verlaten we de D119 en gaan de GR78 volgen.

We lopen door een prachtig gebied met mooie paadjes en krijgen mooie uitzichten. Het is hier erg mooi.

Volgens Jac kunnen we tijdig de Ariège weer oversteken om in Clermont te komen. Na een tijdje weten we niet waar we exact lopen, maar we maken wel meer kilometers. We moeten een pad volgen, dat flink stijgt. Het is niet alleen stijl, maar modderig. Het is soms niet leuk.

Ik ben benieuwd, waar dit ophoudt.

We komen bij een oud boerderijtje. Een hut lijkt op een herbergje. Er lopen enkele jonge dames rond. Zij vieren hier vakantie. Ze kunnen ons niet de weg wijzen.

Een man komt uitleggen, dat Clermont hier niet ver vandaan ligt.

We volgen zijn aanwijzing.

Het wordt weer flink klimmen en dalen over mooie paden.

We komen bij een grote boerderij met een lange oprijlaan.

Op een paal is een schelp bevestigd.

Ik loop over de oprijlaan naar de boerderij om te kijken of dit de herberg is, die we moeten hebben.

Ik kom een jongeman tegen, die Nederlands spreekt. We zijn niet op het juiste adres. Onze herberg is iets verder. Hij vraagt of hij ons iets te drinken kan aanbieden.

Ik zeg, dat ik nog 2 collega's aan de poort heb staan. Ik haal Jac en Clara op. Op een terras zitten een iets oudere vrouw met haar dochter en een

kleinkind van ca. 1 jaar oud.

Oma is de eigenaresse en de dochter en schoonzoon zijn hier op vakantie.

We krijgen een drankje aangeboden.

De oma woont in Roosendaal, ongeveer in dezelfde buurt, waar Jac geboren is. De dochter en schoonzoon wonen in Brussel.

De oma gaat morgen voor 4 weken naar Nederland en de jongelui blijven hier logeren.

Bakker Roels, bakker op de Markt in Etten-Leur is familie van hen.

Oma loopt een stukje met ons mee naar de burens, waar we gaan overnachten.

Onderweg vertelt ze, dat ze gescheiden is en dat de boerderij altijd al haar eigendom is geweest.

We worden ontvangen door Francine.

Ze wonen in een boerderij, die gerenoveerd wordt. Het is een verschrikkelijk zootje. De meeste gebouwen zijn bouwvallen. Wat een puinhoop. Hier en daar wordt wat gerestaureerd.

Er staan overal tussen het onkruid toch mooie bloemen.

We krijgen een drankje aangeboden.

Het is intussen 18.00 uur geworden. Na het douchen en wassen kunnen we om 19.15 uur eten.

We eten buiten bij een heerlijke temperatuur.

Het voorgerecht is bonen, het hoofdgerecht voor de verandering eens pasta en een perzikaartje na.

Onder het eten zegt François dat hij de restauratie geheel zelf uitvoert Hij heeft deze boerderij ca. 30 jaar geleden gekocht. Hij moet wel 150 jaar oud worden om deze restauratie klaar te krijgen.

François spreekt goed Engels en is een gezellige man en kan mooi vertellen over zijn restauratie.

Na het eten ga ik schrijven en ga om 21.45 uur naar bed.

=====

Dag 9: 23 juli 2014. Clermont – Castillon en Couserans: 34 km

Om 7.00 uur ontbijten we. Ik zit al aan tafel, als Jac naar beneden komt.

Hij schuift van een trede en heeft flinke pijn in zijn kuitbeen.

Als hij beneden is, ziet het er niet goed uit. Hij heeft veel pijn.

De gastvrouw doet wat therapie en massage, maar het helpt niet.

Hij besluit vandaag niet te lopen. De gastvrouw biedt aan hem naar Castillon te brengen.

Clara en ik zullen vandaag samen lopen.

We vertrekken om 8.00 uur en volgen de aanwijzingen van de gastvrouw.

We zien de bergen van de Pyreneeën dichtbij. Het is een mooi landschap.

Er is een man bezig de kanten te maaien. Ik wil zeker weten of we wel goed lopen naar de D119.

Hij doet zijn veiligheidshelm af en ik zie, dat het François, de man van de gastvrouw, is, waar we vannacht hebben geslapen. Hij moet er ook om lachen, net als wij.

Om ca. 9.00 uur lopen we over een asfaltweg tussen weilanden met koeien.

Er loopt naast de weg een schaapsherder met ca. 100 schapen, die grazen langs de kant van de weg. Hij wijst ons een boerderij aan in de bergen. Hij zegt, dat we daar heen moeten.

Het lijkt heel wat, maar het valt erg mee. Het is

wel een steile klim daarheen.

Het is 9.30 uur. We volgen de route naar Lescure. Het weer is goed en het loopt goed.

Clara loopt ongeveer hetzelfde tempo. Dat is wel prettig. Dan hoeft geen van beide zich te forceren.

Op de toppen van de Pyreneeën ligt op een aantal bergen volop sneeuw.

Jac belt, dat hij in Castillon een overnachtingsplaats heeft

kunnen reserveren. Hij zal later het adres doorgeven per sms.

Het is erg warm geworden, maar het loopt goed.

In Saint Lizier kunnen we eindelijk koffie drinken. Ik neem ook een sandwich met ham. Het is een brood van 30 centimeter lengte.

Ik eet hem gedeeltelijk op en de rest bewaar ik voor later. Het smaakt prima.

Als we verder gaan, vertelt mijn boek, dat we het beste langs de rivier de Lez kunnen lopen.

Als we aan mensen vragen waar deze rivier loopt, hebben we deze snel gevonden.

We lopen in de buurt langs de Lez, maar niet naast de rivier.

We lopen ca. 1 uur langs een drukke verkeersweg. Dan zien we een aanwijzing, dat we de weg moeten verlaten. We volgen de markeringen.

De temperatuur is opgelopen tot 27 graden.

Om ca. 15.00 uur lopen we richting Pouet. Dat zou een kortere route kunnen zijn en we verlaten de D618.

In een park kunnen we water bijvullen. Het is nodig, want door de warmte zijn de flessen bijna leeg.

De kerk in Pouech is gesloten.

Jac stuurt een sms met de mededeling, dat hij om 16.00 uur bij de fysio terecht kan. Ik hoop, dat het helpt.

We lopen over mooie graspaden naar Engomer. Hier zoeken we uit wat de kortste weg is naar Castillon.

Iemand helpt ons en we gaan op pad.

We passeren 2 jongelui op een bank. Zij zijn op weg naar Santiago. Ze slapen onderweg in een tentje.

Het is nog ca. 5 kilometer naar Castillon. Het is een asfaltweg met bijna geen verkeer.

We komen bij een vrij grote plaats Adressein. We moeten echter nog 1 kilometer verder zijn.

We komen in Castillon. Voor in het dorp is het toeristenbureau. We halen de sleutel op en lopen naar de herberg.

De herberg is een klein gebouwtje met 3 slaapplekken.

Jac komt net terug van de fysio. De fysiotherapeut heeft Jac geadviseerd te stoppen. Zijn tocht is ten einde.

nuttigen.

Als we terug in de herberg zijn, ga ik buiten op een bank mijn dagboek schrijven.

Om ca. 22.00 uur ga ik met gemengde gevoelens slapen.

=====

Ik sta in dubio. Ik weet niet wat ik moet doen. Stoppen of doorgaan.

Ik overleg met Clara en bel Corrie. Ze zegt, dat ik van haar niet naar huis hoeft te komen. Ik weet het eigenlijk niet.

Doorgaan vind ik niet eerlijk tegenover Jac en naar huis gaan is ook zonde. Ik kan aan de situatie van Jac niets veranderen en kan ook niets bijdragen aan de terugreis.

Ik overleg met Claire en zij zou wel met mij verder willen gaan. Ik voel er veel voor om door te gaan.

Om 19.00 uur gaan we gezamenlijk ons galgenmaal

Dag 10: 24 juli 2014. Terugreis.

Om 6.30 uur staan we op.

Ik hoorde wel, dat Jac niet best heeft geslapen, evenals ik.

Ik voelde me wel schuldig om alleen verder te gaan zonder Jac.

Jac was vrij onzeker over de terugreis. Ik vraag hem of hij liever heeft, dat ik met hem naar huis reis.

Hij zou dat graag hebben.

Ik denk er verder niet meer over na en zeg meteen, dat ik met hem mee ga.

Ik deel dit aan Clara mede en kan het wel begrijpen.

We hebben afgesproken om samen nog te gaan ontbijten in een nabij gelegen bar.

Om 7.30 uur zitten we op een terras te ontbijten. Wat een mooi weer. Heerlijk.

Ik voel me ook opgelucht, dat ik de beslissing heb genomen om met Jac mee te gaan.

Na het ontbijt nemen we afscheid van Clara. Zij loopt naar Portet d'Aspet. Langs deze route staat het herdenkingsmonument van de Italiaanse wielrenner Casartelli, die daar ca. 10 jaar geleden is verongelukt.

De bus arriveert om 8.30 uur. We rijden naar Saint Girons.

Hier drinken we koffie. De bus naar Toulouse vertrekt om 10.00 uur en arriveert daar om 12.15 uur.

We luchten nabij het station. De trein naar Lyon vertrekt om 14.50 uur.

De trein in Lyon vertrekt om 19.45 uur naar Brussel.

Om 23.30 uur zijn we in Brussel. Hier staat Victor ons op te wachten.

Om ca. 1.00 uur zijn we weer in Etten-Leur.

Na een drukke, vermoeiende dag snel naar bed.

=====